

Vrba v prísloviach a porekadlách

Vypočítavanka:

Stojí vrba pri potoku
na nej visí zvon,
na koho to slovo padne,
ten musí ísť von.

Ľudová pieseň:

Píšťalôčka moja
z vrbového prútia
zapískaj veselo
nech sa dievky krútia.

Detská riekanka:

Pri potoku vrba stála,
do vody sa pozerala.
Prečo hľadiš do vodičky?
Pozerám sa na kačičky.

Vo frazeologickom slovníku som našiel:

Matka musela nádenničiť. O deti sa nemala kedy starať. Rástli ako vrby pri potoku (Zúbek)
Zlé jazyky by povedali, že vyrástol ak vrba pri potoku: nikto sa o ňu nestará, nik neokopáva, ba ani nevedieť, ako sa tam prichytila (Hronský)

Dakedy v apríli "román" som naozaj dokončil. Bláznivá odvaha imponovala, a keďže pôvodné rukopisy vtedy nerástli na každej vrbe a neľadelo sa im toľme na zuby, stalo sa, že som dostal akýsi honorárik a Tíene napokon začali vychádzať na pokračovanie (Urban)

„Niet cukru,“ zadudral starý sluha...

„Chod' vziať.“ velil Kazimír. „Na vrbach nerastie,“ odvrkol Gregor. (Vajanský)

Ale obleky nerastú na vrbe, ani črievice nedávajú darmo. Darmodaj umrel (Kukučín)

Pieseň od skupiny IMT Smille:

Za dedinou štyri vrby stoj,
Jedná z nich je určite tá moja.
Ta ja chodím keď sa zvečerí,
Ta ja chodím keď sa zvečerí.

Vrbové prútie sa používa hlavne v ľudovom remeselníctve na vyrábanie prútených košíkov, bičikov, metiel. Na veľkonočné sviatky je súčasťou oblievačky a šibačky dievčat.

Ovisnuté konáre cintorínskej vrby navodili dojem smútku, preto ju nazývame smutná vrba, čo sa využíva aj v hovorovej reči a v prenesenom význame aj na smutného človeka.